

Medzinárodná škola Zlatého Kríža s Ružou
LECTORIUM ROSICRUCIANUM

ÚVOD DO UNIVERZÁLNEHO UČENIA

List č. 3

DVE ŽIVOTNÉ POLIA (1. ČASŤ)

Vnútoraná istota

Božské životné pole

Pozemský svet

Realita dvoch životných polí

Podobenstvo o jaskyni

Cesta oslobodenia

Medzinárodná škola Zlatého Kríža s Ružou
Lectorium Rosicrucianum
Křesomyslova 599/8
140 00 Praha 4
www.rosicrucianum.org
lectorium@rosicrucianum.org

copyright © 2020 Lectorium Rosicrucianum

DVE ŽIVOTNÉ POLIA (1. ČASŤ)

V predchádzajúcich listoch sme sa vám pokúsili objasniť skutočnosť našej pozemskej prírody. Túto skutočnosť zažíva každý, kto narazí na obmedzenia pozemského sveta, kto zisťuje, že jeho vnútornú túžbu po pravom ľudskom bytí nemôže uspokojiť ani tento ani onen svet. Taký človek poznal, že všetko, čo existuje v tejto prírode, podlieha prírodnému zákonu vzniku, rozkvetu a opätovnému zániku. Čo raz vznikne, tiež raz nebude určite existovať. V časopriestorovom svete sa nedá nič trvalo udržať.

Tomuto prírodnému zákonu podlieha i onen svet. Tam takisto vládne čas a priestor, to znamená pominuteľnosť. Večný život, ktorý je mnohým ľuďom sľubovaný, tam nenájdeme. Onen svet môžeme chápať ako neviditeľný opak materiálneho hrubohmotného sveta, ako jeho „zrkadlovú sféru“. Pozostáva z jemnohmotnej matérie a preto ju nemôžeme svojimi zmyslovými orgánmi normálne vnímať. Viditeľná a neviditeľná časť našej životnej oblasti – tento a onen svet – tvoria celok, sú to dve strany tej istej prírody. Obidve sú podriadené zákonu pominuteľnosti.

Ani človek nie je od tohto prírodného zákona oslobodený. To je naša nezvratná životná skutočnosť. Ale ako často túto skutočnosť potláčame alebo sa jej stavíme na odpor! O tom svedčia všetky naše životné jednania. Tak sa napríklad väčšina ľudí snaží oddialiť starobu a veda robí čo môže, aby predĺžila život.

Aký je náš postoj k smrti, taký je i náš postoj ku všetkým ostatným pominuteľným javom v tejto prírode. Pokúšame sa vyvzdorovať na pozemskej prírode to, čo je trvalé, večné a dokonalé. Usilujeme sa o to s vynaložením nesmiernej energie a s obrovským ľudským nasadením.

Vnútorná istota

Tušíme, ba sme si úplne istí, že život môže a musí byť iný, ak sa má hovoriť o skutočnom ľudskom živote.

Odkiaľ máme túto istotu?

Čo nás poháňa k tomu, aby sme sa o to stále znova a znova pokúšali?

My túto silu označujeme ako „praspomienku“, ako prapud, ako pratužbu po dokonalom životnom stave. Poukazujeme na to, že táto túžba vychádza s posledného pozostatku, ktorý sa v ľudskej bytosti zachoval z kedysi božského pôvodného stavu – z praatómu, z Duchovnej iskry, z nezničiteľného božského „Čosi“.

Nie je táto túžba v človeku, táto nespokojnosť s pozemskou prírodou, tento životný boj proti pominuteľnosti jasným dôkazom toho, že to, čo je v ľudskej bytosti skutočné, nepochádza zo zeme?

Nie je boj proti neslobode, nespravodlivosti, utrpeniu a biede jasným dôkazom toho, že sa v človeku hlási niečo božské a že sa to chce prejavíť?

Pokiaľ to dokážete nielen rozpoznať, ale to aj prijať, potom ste akoby sami od seba dospeli k pochopeniu dvoch svetov, dvoch životných polí. Toto pochopenie je jedným z nosných stĺpov gnostického poznania, ktorý hovorí, že existuje:

- jednak božské životné pole, ku ktorému patrí pôvodná ľudská bytosť a z ktorého teraz zostáva už len praatóm,
- a jednak pozemské životné pole, ku ktorému patrí to, čo sme zvykli nazývať človekom.

Božské životné pole

Božské životné pole sa vyznačuje absolútnosťou, vyváženosťou a nepominuteľnosťou. Preto sa tiež označuje ako statika. Pozná iba večné vznikanie, neustále prejavovanie sa, rozvíjanie sa od nádhery k nádhere. Je to pole tvorenia, ktoré bolo od samého počiatku zamýšľané pre človeka. To bolo a je životným poľom božského ľudstva. To je životný stav, o ktorý sa padlá ľudská bytosť znova podprahovo usiluje. To je životný stav, ktorý sa pozemský človek vo svojej základnej nevedomosti snaží vybojovať a imitovať na tomto alebo na onom svete pominateľnosti. Tento božský svet nesmieme hľadať v diaľkach makrokozmickeho priestoru. Svet svetla je skôr okolo nás a v nás. Je nám bližšie než ruky a nohy.

Pozemský svet

Pozemské životné pole tiež označujeme ako dialektickú prírodu, pretože v ňom nie je nič večné a trvalé a všetok život sa pohybuje medzi dvoma protikladmi. Je to len zdanlivý, neskutočný život, je to putovanie sem a tam od jedného protikladu k druhému, od svetla k tme a od tmy k svetlu, od vojny k mieru a od mieru k vojne, od slobody k neslobode a zase znova ku slobode atď. Hoci táto dialektická príroda tohto i oného sveta môže žiť a existovať iba z božských síl a energií, predsa je od božského života úplne oddelená. Je to iba núdzový poriadok, v ktorom majú byť padlé ľudské bytosti skúsenosťami privedené k tomu, aby si uvedomili svoj padlý životný stav a napokon nutnosť návratu do pôvodného stavu.

Dialektická príroda je väzením ľudskej bytosti do tej doby, než môže byť praatom opäť prebudený k životu. Preto je táto príroda Taktiež zároveň miestom nepretržitého úsilia, aby bol pravý človek opäť privedený domov, do svojho pôvodného životného poľa.

K tomu tu citujeme úryvok z knihy „Prichádzajúci nový človek“ od Jána van Rijckenborgha: „Pri tejto skutočnosti je dobré sa ešte krátko zdržať, lebo z nej vyplýva, že tento svet nie je len väzením, trestnou kolóniou, ale tiež súčasne miestom milosti, kde je stále vyvíjaná snaha nám pomôcť, aby sme sa opäť stali Božími deťmi. ... Teraz možno pred svojim vedomím jasne vidíte, že existujú dve atmosférické polia a síce nie jedno tu a druhé niekde inde, ale obe sú súčasne existenciálne prítomné. Jeden stav charakterizuje pole pádu a milosti, pole trepezlivosti a poskytovanej pomoci. Druhý stav charakterizuje absolútno a Božstvo. Oba stavy sú prítomné v tom istom okamžiku v rovnakom priestore, tu a teraz. Božie kráľovstvo a jeho životná atmosféra sú bližšie než ruky a nohy, áno, sú vo vás“.

Realita dvoch životných polí

Obidve životné polia sú teda reálne, sú prítomné, existujú v tom istom priestore. Večnosť preniká časom a priestorom. Človek, ktorý hľadá spojenie s večnosťou, nepotrebuje teda opúšťať svoju vonkajšiu životnú oblasť. Božské životné pole, večnosť, môže byť nájdená všade. Cesta oslobodenia môže preto začať tu a teraz.

Obidve životné polia je možné vnímať. Musia byť k tomu samozrejme vyvinuté zodpovedajúce orgány. My dialektickí ľudia máme k dispozícii len veľmi obmedzené orgány, ktoré môžu vnímať výhradne to, čo patrí k dialektickej prírode. Nevlastníme schopnosť rozpoznať božské stavy bytia. Prečo túto schopnosť nevlastníme? Pretože sa celá naša dialektická osobnosť skladá z prvkov tohto pozemského sveta. To platí tak pre naše hrubohmotné telo, ako aj pre nosné jemnohmotné telá (o ktorých budeme podrobne hovoriť v nasledujúcom liste).

Celé naše vedomie pozostáva z obsahu vedomia atómov a buniek nášho tela. Jeho základom je táto látka, na ktorú je viazané. Alebo inak povedané: môžeme vnímať iba to, čo zodpovedá stupňu zhustenia látky, z ktorej sme my stvorení. Preto môžeme vidieť len to, čo je

skryštalizované, preto uznávame ako skutočnosť iba to, čo je ohraničené formou. Priestor medzi predmetmi sa nám javí ako prázdny.

Ale i veda vie, že priestor medzi hmotnými formami nie je prázdny, ale je prestúpený žiarením, časticami a poľami najrozmanitejšieho charakteru. Na ich skúmaniu si berieme na pomoc technické zariadenia.

Pokiaľ však ide o božské životné pole, musí naše vnímanie a rovnako tak i každá snaha vedy úplne zlyhať. Nemôžeme zažívať božský život, nemôžeme vnímať ani merať žiadnu božskú bytosť ani božské vibrácie. Voči božskému svetu naše orgány a prístroje absolútne zlyhávajú, pretože pozostáva z úplne inej prasuštancie a môže byť zažívaný len bytosťou, ktorej orgány vnímania sú tiež z božskej prasuštancie. Tak sme teda schopní zistiť iba výsledky božského pôsobenia v pozemskej prírode, ale nemôžeme odhaliť to, čo stojí a pôsobí za nimi. Môžeme o tom len špekulovať a vytvárať si domnienky. A pretože to tak je, existuje o Bohu a o večnosti toľko tvrdení a protitvrdení. Preto je toľko náboženských názorov, hypotéz, sporov, bojov a prenasledovaní.

Podobenstvo o jaskyni

K téme chýbajúcej schopnosti vnímania rozprával Platón, veľký grécky učenec, ktorý stál pri kolíske západnej kultúry, nasledujúce podobenstvo:

My ľudia sedíme od detstva spútani v jaskyni, takže nemôžeme ani otáčať hlavu a obrátiť ju ku vchodu, ale sme nútení pozeráť sa na zadnú stenu jaskyne. Vonku pred vchodom však horí oheň, ktorý vrhá žiaru do jaskyne. Medzi vstupom do jaskyne a ohňom defilujú rozličné predmety – to sú idey – ich tieňové obrazy – to sú javy – dopadajú na zadnú stenu jaskyne. Tieto tieňové obrazy považujú zviazaní ľudia za skutočnosť. Škriepia sa o vzniku a zániku obrazov a súdia, že úlohou vedy je tieto tieňové obrazy preskúmať. Keby sa však aspoň jeden z nich zbavil púť a mohol vyjsť z jaskyne von, videl by sám tie veci a namiesto tieňových obrazov by poznal skutočnosť. Takto je naše zmyslové vnímanie len tieňové. Všetko pozemské je len podobenstvom.

Cesta oslobodenia

Zbaviť sa púť a vyjsť z jaskyne je oslobodzujúci proces, o ktorom vás chce duchovná škola Kríža s Ružou v týchto úvodných listoch informovať.

Avšak toto poznanie samo nepostačuje. Vedieť, že je božský svet ukrytý v nás, že „je nám bližšie ako ruky a nohy“, ešte neznamená oslobodenie. Toto poznanie má oslobodzujúci účinok len vtedy, ak je uskutočnené v praxi. Je nutná totálna zmena v celej ľudskej bytosti. Musia sa vyvinúť vhodné zmyslové orgány pre vnímanie božského poriadku, a práve tak i telesné predpoklady pre život ľudskej bytosti v tomto inom životnom poli. Proces vznikania a príprava naň sú obsahom vývojového procesu žiaka vo vnútri duchovnej školy. Evanjelium nazýva tento proces vznikania „znovuzrodenie z vody a Ducha“.

„Voda“ znamená prasuštanciu božského životného poľa. „Duch“ poukazuje na pôvodný duchovný tvorivý impulz a s ním spojenú silu uskutočnenia. Bez tohto znovuzrodenia nemôže byť božský svet poznaný, a ani do neho nie je možné vstúpiť. „Telo a krv nemôžu zdediť Božie kráľovstvo“, ako túto skutočnosť vyjadruje Biblia.

Znovuzrodenie z vody a Ducha je obsahom a cieľom kresťanského učenia spásy. Je to cesta transfigurácie, ktorú učí a uskutočňuje duchovná škola Kríža s Ružou. Toto poznanie o dvoch životných poliach je jedným z podstatných rozdielov, ktorým sa gnostické učenie múdrosti líši od učenia mnohých iných ezoterických a náboženských organizácií, cirkví a siekt.

V nasledujúcom liste budeme témy dvoch životných polí rozvíjať ešte hlbšie.